

N:o 89.

Af herr **J. Johnsson**, om ändring af 6 § lagfartslagen.

Under åberopande af de skäl, som blifvit af mig i särskild motion angående ändring i lagen om jordafsöndring anförda, får jag värdsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del beslutar, att 6 § kongl. förordningen angående lagfart och fång till fast egendom den 16 juni 1895, sådan denna § lyder enligt lag den 27 juni 1896, må erhålla följande förändrade lydelse:

6 §.

Är lagfart sökt på grund af testamente, dom eller annan handling, som ej vunnit laga kraft, må ansöknings icke bifallas förr än det visas att handlingen blifvit ståndande.

Har egare af hemman såsom egostyckning upplåtit del deraf, må lagfart å sådan upplåtelse ej beviljas förr än egostyckningen blifvit faststald.

Lag samma vare beträffande sådan upplåtelse, som afser egostyckning från lägenhet, hvilken ej tillkommit genom afsöndring.

Lagfart å upplåtelse, hvarigenom jord eller annat från hemman afsöndrats, må ej beviljas, der upplåtelsen ej är med lag öfverensstämmande; skolande vid lagfarts beviljande namn och nummer genom domstolens försorg afsöndringen åsättas.

Lagutskottet, dit denna motion lärer hänvisas, torde, beträffande redaktionen, vidtaga de ändringar i och tillägg till de föreslagna stadgandena, som må vara af behovet påkallade.

Stockholm den 27 januari 1899.

J. Johnsson.